

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Полтавська державна аграрна академія
Інститут проблем природокористування та екології
Національної академії наук України
Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень
Національної академії наук України
Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет
Житомирський національний агроекологічний університет
Університет Хоенхайм, м. Штутгарт(Німеччина)
Курганська державна сільськогосподарська академія ім. Т.С. Мальцева
Вагенінгенський університет і науково-дослідний центр, м. Вагенінген (Нідерланди)
Казахський агротехнічний університет імені Сакена Сейфуліна
Опольський політехнічний університет, м. Ополя (Польща)

II МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ІНТЕРНЕТ – КОНФЕРЕНЦІЯ

"ЕФЕКТИВНЕ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНО-СТАБІЛЬНИХ ТЕРИТОРІЙ У КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЇ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ: АГРОЕКОЛОГІЧНИЙ, СОЦІАЛЬНИЙ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТИ"

Збірник матеріалів

28 листопада 2018 року

м. Полтава

*Свідоцтво ДУ «Український інститут науково-технічної експертизи та інформації»
(УкрІНТЕІ)
№486 від 11 жовтня 2018 року*

Друкується за ухвалою факультету агротехнологій та екології (Протокол № 4 від 26 листопада 2018 року.) та кафедри екології, збалансованого природокористування та захисту довкілля (Протокол № 4 від 23 листопада 2018 року.)

Матеріали II міжнародної науково-практичної інтернет - конференції *"Ефективне функціонування екологічно-стабільних територій у контексті стратегії стійкого розвитку: агроекологічний, соціальний та економічний аспекти"* – 28 листопада 2018, Полтава – 255 с.

У збірнику представлені матеріали конференції за наступними напрямками: агроекологічні, соціальні та економічні передумови трансформації сільськогосподарських угідь в екологічно стабільні; агроекологічні основи раціонального використання земель для створення екологічно стабільних територій; агроекологічні, соціальні та економічні аспекти сільськогосподарського природокористування територій; методика та методологія оцінки стану довкілля, ефективності управлінських дій зі створення і функціонування екологічно стабільних територій; оцінка та аналіз еко-соціальної і економічної стабільності територій; підвищення ефективності використання, відтворення і охорони природних ресурсів на екологічно стабільних територіях; агроекологічні, соціальні та економічні складові ефективного функціонування екологічно стабільних територій.

Матеріали призначені для наукових співробітників, викладачів, студентів й аспірантів вищих навчальних закладів, фахівців і керівників сільськогосподарських та переробних підприємств АПК різної організаційно-правової форми, працівників державного управління, освіти та місцевого самоврядування, всіх, кого цікавить проблематика розвитку екологічного господарювання, суспільства, сільського господарства й економіки.

Матеріали видані в авторській редакції.

Рецензенти:

Дегтярьов В. В. - доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедри ґрунтознавства, Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва, м. Харків

Харитонов М. М. - доктор сільськогосподарських наук, професор, керівник центру природного агровиробництва, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Матеріали друкуються в авторській редакції мовами оригіналів.

Відповідальність за грамотність, автентичність цитат, достовірність даних та правильність посилань несуть автори наукових робіт

Полтавська державна аграрна академія, 2018

Писанка В. О., Єгорова О. В.,
м. Полтава, Україна

Однією з найактуальніших проблем сучасності є взаємодія людини з природою, адже зростання потреб населення супроводжується знищенням навколишнього середовища. Важливим аспектом у вирішенні проблеми збереження природних ресурсів є освіта людей в області навколишнього середовища, екологічне виховання всього населення, а особливо підростаючого покоління. Тому вагоме місце в сучасному світі посідає формування екологічної свідомості як розуміння залежності добробуту людей від цілісного співіснування з екосистемою.

У різних країнах на різних континентах стали організовуватися всілякі природоохоронні та екологічні товариства, організації та структури, проводяться ряд акцій та заходів, що привертають увагу широкої громадськості до проблем природи та екології. Так виникла і організація WWF - Всесвітній фонд дикої природи, офіційна назва якої на даний момент World Wide Fund for Nature або «Всесвітній фонд природи». Ця організація спільно з австралійським виданням «The Sydney Morning Herald» наприкінці березня 2007-го року провела цікаву і показову екологічну акцію: близько 2100 фірм і компаній австралійського міста Сідней, а також понад 2,2 млн. його жителів вимкнули освітлення на одну годину. За цей час енергоспоживання міста було скорочено більше ніж на 10%, що в свою чергу сприяло скороченню викидів вуглекислого газу в атмосферу. За підрахунками фахівців, ефект від акції був такий, що на той час нібито в місті на дорогах на 48 тисяч автомобілів стало менше. Цю акцію назвали «Година Землі». Час проведення акції погоджено і початок цієї години обрано на 20 годин 30 хвилин в кожну останню суботу березня.

3 року в рік, кампанія «Година Землі», набирає все більших масштабів, до якої приєднуються сотні мільйонів людей із усього світу. Компанія отримала надзвичайну популярність: до акції 2017 року приєдналися більше 7000 міст у 187 країнах по всьому світі. Серед тих, хто підтримав подію, були мери міст Париж, Гонк-Конг, Ріо-де-Жанейро, відомі політики, діячі культури та багато інших. В Україні до кампанії долучилися більше 50 міст та містечок, у тому числі Київ, Одеса, Львів, Харків, Полтава, Кривий Ріг та інші. Крім цього, гаснуть найбільш відомі архітектурні споруди України. Наприклад, в Києві відключається підсвічування на монументі "Батьківщина-мати", будівлі Міністерства закордонних справ, а також архітектурно-декоративне освітлення дзвіниці Михайлівського монастиря, Успенського собору та дзвіниці Києво-Печерської лаври, Софійського собору [2].

У зв'язку з постійним збільшенням кількості автомобілів у всьому світі екологічна ситуація на планеті істотно погіршилася. Саме тому був започаткований Всесвітній день без автомобіля, який проводять щорічно 22 вересня. Вперше День без автомобілів відмічався у 1998 році, у Франції, коли в ряді міст було припинено автомобільний рух. Тоді цей день відзначили всього близько двох десятків міст. Однак в даний час за приблизними оцінками, в цій акції щороку беруть участь більше 100 мільйонів чоловік в 1,5 тисячах міст світу.

День без автомобілів проводиться за рішеннями органів місцевої влади. Як правило, в цей день припиняється пересування на автомобілях, а мешканці використовують альтернативні способи пересування: громадський транспорт, велосипеди тощо. Акція триває більше ніж один день. Мета такого заходу – привернути увагу до проблеми забруднення атмосферного повітря транспортними засобами, знизити рівень концентрації вихлопних газів у міському повітрі, сприяти розвитку альтернативних видів пересування.

День без автомобілів в Україні офіційно не відзначається, однак такі акції проходять за ініціативою громадськості чи місцевих органів влади в окремих містах України [1].

Однією з найважливіших подій екологічного календаря, починаючи з 1973 року є Всесвітній день довкілля, який відзначається 5 червня в більш ніж 100 країнах світу, що

допомагає привернути увагу суспільства до екологічних проблем і підкреслює гостру необхідність в зміні відношення людини до природних ресурсів. 15 грудня 1972 року Генеральна Асамблея ООН проголосила 5 червня Всесвітнім днем навколишнього середовища. Цього дня громадські організації проводять заходи, спрямовані на поліпшення стану навколишнього середовища, очищення водних джерел, озеленення, збереження заповідних об'єктів, поширення екологічних знань [3].

Серед інших екологічних заходів, що проводять на міжнародному рівні також можна відмітити 11 січня – день заповідників, 8 червня – Всесвітній день океанів.

Проведення всесвітніх акцій та заходів привертає увагу суспільства до проблем деградації природи та екології, спрямовують до збереження своєї природної спадщини, заохочуючи людей до щоденних дій заради майбутнього нашої Планети.

Бібліографічний список:

1. Всесвітній день без автомобіля [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://beyond.ua/vsesvitniy-den-bez-avtomobilya>
2. Година Землі 2018.— офіційний веб-сайт в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://wwf.panda.org/uk/our_work/ecoeeducation/campaigns/eh18/
3. Хшанович К.О. Всесвітній день охорони довкілля / О.К. Хшанович // Всеосвіта [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://vseosvita.ua>

ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ У СУСПІЛЬСТВІ ЗАСОБАМИ ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ

Рудник І. М., Наумовська О. І.,
м. Київ, Україна

Вступ. Людське життя, історія і культура завжди залежали від природи. Природа впливала на характер світоуяви людей, їх релігії, предметів побуту, засобів виробництва, моралі та мистецтва. Відношення людини і природи постійно були в центрі уваги багатьох наук: історії, філософії, археології, культурології та інших.

Основна частина. Сучасна напружена екологічна ситуація вимагає спеціального вивчення особливостей ставлення людини до природи в різних культурах. Зв'язки між культурою і природою, між соціальними і екологічними факторами є фундаментальними та постійними. Саме на основі цих зв'язків сьогодні виникла необхідність гармонізувати взаємовідношення людини і природи, синтезувати екологічно позитивні тенденції всіх типів культур і релігій.

Е. Гірусов констатує, що екологічна свідомість є сукупністю поглядів, теорій і емоцій, які відображають проблеми співвідношення суспільства і природи у плані їх розв'язання відповідно до конкретних соціальних і природних можливостей. Тобто екологічна свідомість ґрунтується на ідеологічних і моральних цінностях, але передбачає їх індивідуальне осмислення. Вона формується із знань і переконань в галузі взаємостосунків суспільства і природи, на екологічно доцільному ставленні до природних ресурсів, вміннях застосовувати науково обумовлені рішення по відношенню до природи: відображає індивідуальний досвід спілкування з природними системами [1].

Отже, підсумовуючи вищенаведене, можна констатувати, що одним із найважливіших завдань екологічної культури та екологічного виховання є формування громадян